

ת"פ (חיפה) 67500-11-20 - מדינת ישראל נ' איוון אולייניק

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 67500-11-20 מדינת ישראל נ' אולייניק

בפני כב' השופטת הבכירה טל תדמור-זמיר
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איוון אולייניק

הנאשמים

גזר דין

בשלהי שנת 2020 הוגש כנגד **הנאשם** כתב אישום שמייחס לו עבירות כלפי שוטרים, איומים והיזק בזדון. מספר חודשים לאחר הגשת כתב האישום הנאשם נקלט בקהילה טיפולית והדיונים נדחו מעת לעת, כדי לעקוב אחר ההליך הטיפולי. בחודש מרץ 2022 הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, **הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת שוטר; ניסיון תקיפת שוטר; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; איומים והיזק בזדון** והתבקש בעניינו תסקיר מבחן בטרם הטיעונים לעונש. במהלך ההמתנה לתסקיר, נוכח פרישתו של המותב הקודם שדן בתיק, בחודש ינואר 2023 התיק הועבר לטיפול ומאז ועד היום התקבלו בעניינו של הנאשם 8 תסקירים. עתה, בחלוף כמעט 4 וחצי שנים, הגיעה עת לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם.

כתב האישום

1. מעובדות כתב האישום עולה כי בתאריך 20.11.20, סמוך לשעה 15:30, לאחר שהנאשם שתה משקה אלכוהולי, הוא התקוטט עם אחר בסמוך לפיצוציה בכרמיאל ולקטטה הצטרפו אנשים נוספים, שזהותם אינה ידועה למאשימה. סמוך לשעה 16:00 הגיעה משטרה למקום ומצאה את הנאשם וחברו (להלן: "**אלכסנדר**") יושבים על ספסל כשפניהם חבולות והם אינם עוטים מסכות. השוטרים שאלו את הנאשם ואת אלכסנדר לפשר החבלות וביקשו מהם למסור את מספרי הזהות שלהם והשניים השיבו כי הם אינם זקוקים לטיפול רפואי וסירבו למסור את מספרי הזהות. לאחר מספר ניסיונות אלכסנדר מסר את מספר הזהות שלו, טען כי הנאשם אחיו ואילו הנאשם מסר מספר זהות שגוי.

בשלב מסוים הנאשם קם מהספסל, התקרב לאחד השוטרים, השתעל לעברו, כשהוא אינו עוטה מסכה על פניו, גידף את השוטרים, הפנה כלפיהם אצבע משולשת ונמלט מהמקום תוך שהוא רץ

לכביש, הפריע לרכבים שחלפו ובעט במונית שחלפה במקום. בהמשך, סמוך לשעה 16:30 השוטרים איתרו את הנאשם וביקשו ממנו למסור את מספר הזהות שלו, אולם הנאשם עמד בסירובו, והתקרב לאחד השוטרים באופן מאיים, תוך שהוא מגדף אותו בשפה הרוסית. השוטר ביקש מהנאשם שיתרחק ממנו ובתגובה הנאשם סטר לו על פניו ובעט ברגלו. כתוצאה מהבעיטה, נשבר חלקו העליון של מכשיר הטייזר שהיה רתום לרגלו של השוטר. השוטר מצדו הדף את הנאשם ודרש ממנו שיחדל ממעשיו, ברם הנאשם המשיך לדחוף את השוטר, תוך שהוא מקלל אותו, עד שבשלב מסוים הודיע לו השוטר כי הוא עצור. בהמשך, כשהשוטרים ניסו לאזוק את הנאשם, הוא התנגד למעצר, התפרע והמשיך לתקוף את אחד השוטרים בידיו, עד שנאזק. הנאשם המשיך להשתולל אף בעת שהובל לניידת, בעט ברגלו של השוטר, קילל אותו, ובהגיעו לתחנת המשטרה, איים על שני שוטרים נוספים, ירק לעבר שוטר ומתנדב וניסה להשתחרר מאזיקי הידיים.

תסקירי המבחן ומה שביניהם

כאמור, בעניינו של הנאשם הוגשו 8 תסקירים, אביאם להלן, בתמצית.

2. **התסקיר הראשון מיום 4.6.23** מלמד כי הנאשם, רווק בן 33, סיים 9 שנות לימוד בארץ מוצאו (אוקראינה), בהמשך למד רתכות ובמשך מספר שנים עבד בתחום עם אביו. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם עלה ארצה בהיותו בן 21, התקשה ללמוד את השפה העברית, חש בודד ותלוש, לא התגייס לצה"ל על רקע התמכרותו לסמים ולאכזריות ועבד באופן לא יציב בתחום הבניה והשיפוצים.

בהתייחס לשימוש בחומרים ממכרים, הנאשם תיאר שימוש מתמשך ואינטנסיבי לאורך שנים רבות בסמים משלל סוגים, לרבות קוקאין והרואין ומסר כי מאז מעצרו בתיק דנן, בעקבות שילובו בקהילת "אילנות", הוא הפסיק את השימוש בסמים, הגם שבהווה הוא אינו מטופל. לבדיקות שתן שאליו הוא הוזמן הנאשם לא התייצב, מנימוקים כאלה ואחרים ובסופו של דבר מסר כי מחמת מצבו הבריאותי, הוא אינו פנוי כעת.

בהתייחס לביצוע העבירות, הנאשם נטל אחריות על מעשיו, אך טען כי אינו זוכר את השתלשלות האירועים, מחמת שהיה נתון תחת השפעת אלכוהול.

בהתחשב באמור ולאחר סקירת גורמי הסיכון אל מול גורמי הסיכוי, שירות המבחן העריך שחלה התדרדרות במצבו של הנאשם, שהסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד בינוני ונמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

ביום 12.6.23 ביקש ב"כ הנאשם לקבל תסקיר משלים, בהסבירו כי הנאשם לא התייצב לבדיקות

השתן שנקבעו לו, מחמת מצבו הבריאותי. בית המשפט נעתר לבקשה.

3. **בתסקיר המשלים מיום 16.7.23** דווח כי גם למפגשים חוזרים ובדיקות שתן חוזרות בשירות המבחן הנאשם לא התייצב וכשהוא התייצב, בדיקת השתן שהוא מסר העידה על שימוש בסם מסוכן מסוג קנביס. בהמשך הנאשם ניתק את הקשר עם שירות המבחן ונוכח הרושם שהוא מתקשה לשתף פעולה ולראות את הבעייתיות בהתנהלותו, שירות המבחן שב נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

בדיונים מיום 19.7.23 ו-22.8.23 ב"כ הנאשם מסר כי הנאשם נקלט באשפוזית ומביע רצון לשוב ולהשתלב בקהילה הטיפולית "אילנות". בנסיבות אלה, ב"כ הנאשם ביקש כי תינתן לנאשם הזדמנות נוספת להוכיח את רצינות כוונותיו ובית המשפט שוב נעתר לבקשה והורה על קבלת תסקיר משלים נוסף בעניינו של הנאשם.

4. מאז התקבלו בעניינו של הנאשם מספר תסקירים שמלמדים כי הנאשם נקלט בשנית לטיפול בקהילת "אילנות" ב-19.9.23, שיתף פעולה עם ההליך הטיפולי ועם חוקי המקום, עבר את השלבים השונים בטיפול ובסיומו השתלב בהוסטל בקהילה (מחמת תפוסה מלאה בהוסטל שמחוצה לה). גורמי הטיפול התרשמו כי הנאשם עובר דרך משמעותית, מצליח להתבונן בקשיים שעמם הוא מתמודד, מודע יותר לעצמו, מוסר בדיקות שתן נקיות וחדור מטרה לקדם שינוי בחייו.

הנאשם מצדו מסר לשירות המבחן כי החל לעבוד בנגריה ותיאר את הטיפול בקהילה כמסגרת מיטיבה, שמאפשרת לו להתבונן בבחירותיו לאורך החיים ולשתף ברגשותיו.

על רקע האמור, שירות המבחן מצא לשלב את הנאשם בטיפול ביחידה להתמכרויות בכפר סבא, כדי לעקוב אחר יכולתו להימנע משימוש בסמים אף מחוץ לקהילה. כך, שוב התבקשה דחיית הדיון ובית המשפט נעתר לבקשה.

5. **התסקיר האחרון מיום 12.3.25** מלמד כי הנאשם השתלב ביחידה לטיפול בהתמכרויות בכפר סבא בחודש דצמבר 2024 וכי מאז הוא מתמיד בפגישות ונעזר בגורמי הטיפול. הן גורמי הטיפול ביחידה והן שירות המבחן התרשמו כי הנאשם עובר דרך משמעותית, מקדם שינוי בחייו, חרף הקשיים שחווה בדרך, מביע חרטה על מעשיו ורכש כלים להתמודדות מקדמת עם קשייו.

על רקע האמור, שירות המבחן שינה את עמדתו הראשונית, העריך כי ההליך המשפטי הנוכחי מהווה גורם מרתיע עבור הנאשם, שמגלה מוטיבציה להמשיך ולשמור על ניקיון מסמים ולהיעזר בגורמי הטיפול לשם כך, והמליץ לבכר את הפן הטיפולי-שיקומי ולהטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, לצד צו של"צ. לצד ההמלצה, שירות המבחן הביע חשש שהטלת מאסר על הנאשם תוביל לנסיגה בהישגיו וביקש להימנע מהטלת מאסר עליו, אף לא בעבודות שירות.

תמצית טיעוני הצדדים והראיות לעונש

6. **ב"כ המאשימה** הפנה לעבירות שבהן הורשע הנאשם וטען שיש בהן כדי לפגוע בשלטון החוק ובתפקודה התקין של משטרת ישראל, כמו גם בכבודם ושלומם של השוטרים. עוד הפנה לפסיקה, כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת וטען כי בשים לב לנזק שהנאשם גרם, מתחם העונש ההולם נע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הפנה לעברו הפלילי של הנאשם, שכולל מאסר מותנה בר הפעלה בן 5 חודשים, לא התעלם מעמדת שירות המבחן, אך טען שלא ניתן לומר שהנאשם השתקם באופן שמאפשר לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום וביקש שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן, אלא להטיל על הנאשם מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות, להפעיל את המאסר המותנה, להטיל מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעי העבירות.

7. **ב"כ הנאשם** טען כי הנאשם היה עצור מיום 20.11.20 ועד 10.3.21, במסגרת הליך המעצר שולב בהליך טיפולי בקהילה טיפולית, השלים את הטיפול בקהילה, עבר לדירת מעבר ולאחר שמעד החל את התהליך הטיפולי מראשיתו - נכנס לאשפוזית חירום, נקלט בשנית בקהילת אילנות, השלים את ארבעת שלבי הטיפול שם, עבר לדירת מעבר ושולב בתעסוקה. בהתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נטען כי הנאשם בן 35, נשר מלימודים בארץ מוצאו בהיותו בכיתה ז', עלה לארץ בגיל 20 ועל רקע משבר קליטה, דפוס השימוש שלו בחומרים ממכרים החריף. עוד נטען כי הנאשם מתקיים מקצבת הבטחת הכנסה וחרף כל הקשיים שעמם הוא מתמודד, ההצלחה השיקומית בעניינו יוצאת דופן. הנאשם נגמל מסמים, לא היה מעורב עוד בפלילים וכל גורמי הטיפול מתרשמים מהשינוי החיובי שחל אצלו. בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירות, ב"כ הנאשם טען כי הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוען ושלא נגרם נזק למי מהשוטרים. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי ברור שהרקע לביצוע העבירות נעוץ בהתמכרותו של הנאשם, שממנה הוא הצליח להיגמל ולכן מתקיימות כל הנסיבות שמצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. לאור האמור, ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן, להאריך את המאסר המותנה, להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה ולהטיל עליו צו של"צ.

8. **הנאשם** אמר שכל התיקים שלו נולדו כיוון שהיה שיכור וכי כשהוא לא שותה, הוא לא נהג באלומות. עוד אמר שכשנפל בפעם הראשונה, התבונן פנימה, החליט שנמאס לו, ניתק קשר עם כל חבריו מהעבר, החל מחדש הליך טיפולי, עושה כל מה שאומרים לו ונמצא במקום אחר לגמרי - עובד 9 שעות ביום בנגריה ומתמיד בטיפול. הנאשם ביקש לתת לו הזדמנות ולאפשר לו להמשיך בחייו החדשים שהחל.

מתחם העונש ההולם

9. אשר לחומרת העבירות והפגיעה בערכים המוגנים - **עבירות כלפי שוטרים** פוגעות בערך

השמירה על שלטון החוק ועל הסדר הציבורי, כמו גם בצורך להגן על מי שאמון על אכיפת החוק ובפסיקה נקבע כי מדובר בערך חברתי משמעותי שיש לשמר, כדי שאלה יוכלו לבצע עבודתם נאמנה, ללא הפרעה או חשש, עובדי ציבור שעושים עבודתם תוך מתן שירות ודאגה לציבור הרחב וחרף זאת נותרים, לעיתים קרובות, חשופים לגילויי אלימות פיזית ומילולית המופנית כלפיהם (רע"פ 1922/11 רחמימוב נ' מדינת ישראל (17.3.11); ע"פ 5214/13 מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל (31.12.13); ע"פ 4565/13 אמון חאלד נ' מדינת ישראל (4.11.13)).

10. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - עיון בפסיקה מלמד כי מנעד הענישה בעבירות כלפי שוטרים רחב ונע בין מאסר מותנה ובין מאסר בפועל שיכול ויגיע אף לשנה ומעלה, הכל בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות. אביא להלן מספר דוגמאות, שניתן להקיש מהן לענייננו, בשינויים המחויבים.

ברע"פ 8597/20 אליאס אשקר נ' מדינת ישראל (16.5.22) נדון נאשם שנהג בפראות ברכב והתעלם מכריזה של השוטרים לעצור. כאשר עצר לבסוף את רכבו, העליב שוטרת בקללות ובאמירות בוטות המתייחסות לנטיית המיניות ואיים עליה בכך שנצמד לגופה ואמר לה "אני אשבור אותך". בהמשך, בחניון המשטרה, לאחר שהתבקש להוציא חפצים מכיסיו, השליך תעודה מזהה על פניו של שוטר, בהמשך התנגד למעצר, דחף שוטר, ניסה לנגוח בו, אחז בחולצתו, הניף ידיו לכל עבר והשתולל. תוך כדי הניסיון להשתלט על הנאשם הופעל כלפיו כוח והוא נחבל. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין 9 חודשי מאסר בפועל ומשנמצא כי הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות (עושה שימוש בסמים), הוטל עליו חודש מאסר בפועל (מאסר מותנה בן 6 הופעל בחופף, כך שנקבע כי על הנאשם לרצות 6 חודשי מאסר בפועל), מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה. הנאשם ערער, הן על הכרעת הדין והן על חומרת העונש, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, על שני חלקיו, לאחר שמרבית הדיון נסוב סביב השאלה האם התקיימו התנאים להפעלת המאסר המותנה אם לאו. במסגרת הדיון בבר"ע שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נמצא כי הוא כשיר לבצע עבודות שירות ובנסיבות נקבע כי הוא ירצה את תקופת המאסר בדרך של עבודות שירות.

בע"פ (מחוזי י-ם) 39538-09-20 מוחמד אבו סנינה נ' מדינת ישראל (9.5.21) נדון אירוע שבו שוטרים הבחינו בנאשם יושב במושב שלצד הנהג, כשהוא אינו חגור בחגורת בטיחות, וביקשו מהנהג לעצור בצד. בהמשך, בעוד השוטר ממתין לקבלת מסמכים, הנאשם השליך לעברו חפצים מתוך הרכב וכשהשוטר הודיע לנאשם שהוא עצור, הנאשם החל להכותו בידיו מבעד לחלון, הוציא את שתי רגליו מבעד לחלון הרכב ובעט בחזהו של השוטר. שוטר נוסף שפתח את דלת הרכב בניסיון להשתלט על הנאשם, הותקף אף הוא על ידי הנאשם, שתפס במעילו של השוטר וירק בפניו. הנאשם המשיך בהתנהגותו הפרועה כדי למנוע מהשוטרים לעצור אותו ואף לאחר שהוא נאזק והוכנס לניידת, הוא נגח בראשו של שוטר וירק בפניו. כשהגיע הנאשם לתחנת המשטרה, הוא קילל את השוטרים, איים עליהם ודחף כיסא לעבר שוטר. בית משפט השלום הרשיע את הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים, קבע מתחם שנע בין מאסר קצר בעבודות שירות ובין 12 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, קנס, ופיצוי לנפגעי העבירה וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם ערער על חומרת העונש, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור בצינו כי גזר דינו של בית משפט השלום אף מקל עם הנאשם.

בע"פ (מחוזי י-ם) 33814-05-17 **פרץ נגד מדינת ישראל** (5.8.18) דובר בנאשם שבעת ששטר רשם לו דו"ח, תפס את ידו של השטר, חטף מידיו את תעודת הזהות שלו והשליך אותה לשיחים, באומרו לשטר: "אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק", "אני לא בא אתך לשום מקום". בהמשך דחף את השטר ולא אפשר לו לאזקו. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין צו של"צ ובין 6 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם חודשיים מאסר בעבודות שירות. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

בת"פ 41323-07-22 **מדינת ישראל נ' סמאר** (ניתן על ידי ביום 9.6.24) דובר בנאשם שהבחין בשוטרים מבצעים פעולות אכיפה בטמרה ומעכבים את ד', בחשד שנהגה ללא רישיון נהיגה. הנאשם עצר את רכבו ופנה לשוחח עם ד', למרות שלא היתה לו היכרות מוקדמת איתה וכשהשטר שאל אותו לפשר מעשיו, השיב לו הנאשם שאין זה עניינו ואיים עליו באומרו, בין היתר, כי בכוונתו לפגוע בו. בהמשך, כשהשטר הודיע לנאשם שהוא עצור, הנאשם התנגד למעצר והשתולל ולאחר שהשוטרים השתלטו עליו, אזקו אותו והכניסו אותו לניידת, בעת הנסיעה לתחנת המשטרה, הנאשם ירק לעבר השטר, שישב לידו. בהמשך, משהגיעו לתחנת המשטרה, בעוד הנאשם ממתין על ספסל בחניית הרכבים בתחנה, בתגובה לבקשת השטר שיציג תעודת זהות, הנאשם תקף את השטר בכך שבעט באשכיו. קבעתי מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות וגזרתי על הנאשם מאסר על תנאי וקנס (ניתן משקל להעדר עבר פלילי). לא הוגש ערעור על גזר הדין.

בת"פ (רחובות) 56228-02-18 **פרקליטות מחוז מרכז נ' יוסף אבבאו** (19.12.19) נדון אירוע שבו, במהלך סיור שגרתי לשפיכת אלכוהול בגן שעשועים, הבחינו שטר ופקחית בנאשם ובאחרים כשבידם בקבוקי בירה. כשהשטר פנה לנאשם וביקש שיזדהה, האחרון שתה במהירות את הבירה שהיתה בידו והשליך את בקבוק הזכוכית ארצה. אז, הפקחית הודיעה לנאשם שבכוונתה לתת לו דו"ח בגין הנחת אשפה שלא בתוך כלי אשפה והשטר ביקש ממנו להתלוות אליו לרכב לשם זיהויו. הנאשם ניסה להניא את השטר מלכתוב את הדו"ח, וכשלא צלח, סטר לשטר באוזנו והכה אותו. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין 8 חודשי מאסר, שיכול שירוצה בעבודות שירות וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

11. אשר לנסיבות ביצוע העבירות - נתתי דעתי להשתלשלות האירוע - סירובו של הנאשם למסור לשוטרים את מספר הזהות שלו, בהמשך מסירת מספר שגוי, גידוף השוטרים במילים בוטות, ההימלטות מהמקום ובהמשך, תקיפת השוטרים במהלך הניסיון שלהם לעצור את הנאשם. כתב האישום מתאר התנהגות שהלכה והסלימה, כשדומה שהרקע לה - היותו של הנאשם תחת השפעת אלכוהול.

12. בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו לעיל, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את נסיבותיו של התיק דנן, נע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות.

הארכת המאסר המותנה

13. כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן 5 חודשים, שהוטל עליו בת"פ 59199-05-18 בבית

המשפט השלום בעכו, בגין ביצוע עבירת אלימות מסוג עוון (ראו ת/1 ות/2).

14. סעיף 55 (א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") קובע את הכלל שלפיו משהורשע נאשם בביצוע עבירה נוספת - יופעל מאסר מותנה שהוטל עליו. סעיף 56 לחוק קובע את החרג לכלל, שלפיו בית המשפט רשאי להורות על הארכת תקופת התנאי, אם שוכנע שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי ומטעמים שיירשמו.

15. לצד האפשרות להאריך את המאסר המותנה (בעניינו אין מחלוקת כי מדובר במאסר בר הפעלה), יש לזכור כי בתיקון 113 לחוק העונשין הביע המחוקק דעתו כי יש ליתן לשיקולי שיקום משנה חשיבות, בקבעו כי זהו השיקול היחיד שמצדיק חריגה לקולה מ"מתחם העונש ההולם" (סעיף 40 לחוק). כך הביא המחוקק לידי ביטוי את חשיבות הליכי השיקום ועודד את בית המשפט להפעיל עקרונות של משפט טיפולי במקרים המתאימים, כאשר שוכנע כי אכן יש כלים שבאמצעותם ניתן לשלב טיפול וענישה ובדרך זו להביא את הנאשם שבפניו לשינוי אורחות חייו (ראו ע"פ 6637/17 **אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.18)). גישה זו באה לידי ביטוי בפסיקה שנים קודם לכן, למשל, בע"פ 5291/12 **אבו האני נ' מדינת ישראל** (12.11.2012) שבו נקבע: "... איננו חיים בחברה נקמנית שכל חפצה הוא להעניש את חברה אשר סטו מדרך הישר אך לשם הענישה. אנו חיים בחברה שפועלת לקדם את ביטחונם האישי של חברה, בין היתר, באמצעות המשפט הפלילי תוך שימוש במנגנון הענישה ככלי להרתעה אינדיבידואלית וקולקטיבית, ולצד זאת אנו פועלים לשיקום החוטאים כדי לשלבם בחזרה בחיי החברה כחברים תורמים שמסייעים לקידומה."

16. עוד יש לזכור כי גזירת עונש על מבצע עבירה אינה מטרה, אלא אמצעי להשגת תכלית הענישה - הפחתת הפשיעה והגנה על שלום הציבור. בדו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים (**ועדת דורנר**, מנובמבר 2015) נקבע כי אין טעם בניסיון לקדם את ההרתעה באמצעות הרחבת השימוש במאסרים. הדו"ח מצביע על כך שבמקרים מתאימים, שיקום בקהילה כדוגמת שירות לתועלת הציבור, צפוי להפיק תוצאות טובות יותר מאשר שימוש נרחב במאסרים (ראו לעניין זה גם את פסק דינו של כב' הש' ר. שפירא (כתוארו אז) בת"פ 10623-11-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.7.17)).

17. בעניינו, אני סבורה כי קיימים טעמים שמצדיקים את הארכת המאסר המותנה. אנמק.

ראשית, הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה כנה בגינם. **שנית**, הנאשם הוכיח כי הוא נחוש לשנות את אורחות חייו ולהתנתק מהעולם הפלילי, בכך שלאחר שהשלים הליך טיפולי ו"נפל" חזרה לשימוש בסם, הוא החל את ההליך הטיפולי מחדש, ביוזמתו, וסיים אותו בהצלחה. זאת, חרף הקשיים שעמם הוא התמודד. כך, מזה כשנה וחצי הנאשם אינו עושה שימוש בסמים, הוא מנהל אורח חיים תפקודי, עובד ומביע מוטיבציה פנימית לפעול לקידום שינוי בחייו ולשמור על ההישגים שאליהם הגיע בתחומי חייו השונים. בעובדה כי מזה ארבע וחצי שנים הנאשם לא היה מעורב בפלילים, יש כדי לתמוך את הרושם שהוא אכן השתקם.

18. בהתחשב במכלול הנימוקים שפורטו לעיל, בשים לב לתקופה שבה שהה הנאשם במעצר בתיק דנן (כמעט 4 חודשים), בהינתן ההליך השיקומי יוצא הדופן שאותו עבר הנאשם, כדי לא לפגוע באותו הליך שיקומי ולאפשר לו להמשיך בדרכו החדשה והחיובית, רואה לבכר את שיקולי השיקום ולהאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם, תוך חריגה ממתחם העונש ההולם. לדידי, בנסיבותיו של התיק דנן, יש בכך כדי לספק לא רק את האינטרס הפרטי של הנאשם, אלא גם את האינטרס הציבורי.

עוד רואה לציין כי בנסיבות העניין הייתי מטילה על הנאשם עונש בתחתית המתחם שאותו קבעתי. רוצה לומר, כי הלכה למעשה, התוצאה העונשית שאליה אגיע (הארכת המאסר המותנה למשך שנתיים נוספות) אינה שונה מהתוצאה שאליה הייתי מגיעה אף בלא חריגה ממתחם העונש ההולם (הטלת מאסר על תנאי).

סוף דבר

הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני מורה על חידוש המאסר המותנה בן 5 החודשים, שהוטל על הנאשם בת"פ 59199-05-18 בבית המשפט השלום בעכו וזאת לתקופה של שנתיים נוספות.
2. צו מבחן למשך 12 חודשים.

3. צו של"צ בהיקף של 200 שעות, בהתאם לתכנית שתוכן על ידי שירות המבחן ותוגש לאישור בית המשפט תוך 45 יום מהיום.

בית המשפט הסביר לנאשם את משמעות הצווים והזהירו כי אם לא ימלא אחר אחד מהצווים או יעבור עבירה נוספת, ניתן יהיה להפקיע את הצווים או אחד מהם ולגזור עליו עונש חלופי.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב ניסן תשפ"ה, 20 אפריל 2025, בנוכחות הצדדים.